

καιμένου να μείνουν αὐτὴν ἀσχημίαι, καλλίτερα νὰ τὰς ἀποκρύπτῃ τὸ ταλαίπωρον κυκλίδιωμα.

Τὸ πλημμελειοδικεῖον κατέδικασε προχθές, δικασθέντας ἐρήμην, τὸν συγγραφέα καὶ τὸν ἐκδότην τοῦ μυθιστορήματος τὰ Κορίτσια μας εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν καὶ εἰς πρόστιμον χιλίων δραχμῶν. Σηκναί τινες τοῦ ἐν λόγῳ μυθιστορήματος, ἀναγνωσθέντος ὑπὸ τοῦ κ. εἰσαγγελέως, ἐθεωρήθησαν ὡς προσβάλλουσαι τὰ δημόσια ἤθη, ὡς παραβάται δὲ ῥητοῦ ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ Νόμου, παρεπέμφθησαν ὁ τε συγγραφεὺς καὶ ὁ ἐκδότης. Ἐκ περιεργείας κινήθεντες ἀνεγνωσάμεν καὶ ἡμεῖς μερικὰ φυλλάδια ἐκ τοῦ μυθιστορήματος. Εἶνε πράγματι ἀρκετὰ ἀσεμνον, τὸ δὲ χειρότερον φαίνεται ζητοῦν τὴν ἐκ τοῦ σκανδάλου ὠφέλειαν, μηδεμίαν ἔχον πρὸς τὴν τέχνην σχέσιν. Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου μᾶς φαίνεται πολὺ παραδειγματική, πολὺ αὐστηρά. Ἐν Ἑλλάδι ἐξεδόθησαν βιβλία ἀσυγκρίτως ἀσεμνότερα τῶν Κοριτσιῶν μας, καὶ ὁμῶς κανεῖς δὲν κατεδιώγη ἐπὶ προσβολῇ τῶν ἠθῶν. Ἐπειτα φοβούμεθα καὶ ἐν ἄλλοι: Ἀφ' οὗ ἀπαξ ἔγεινεν ἡ ἀρχή, εἶνε πολὺ πιθανὸν νὰ καταδιωχθῶσιν εἰς τὸ μέλλον καὶ ἔργα ἄλλα, γυμνά μὲν, ἀλλ' ἔχοντα τοῦ καλλιτεχνήματος τὴν γυμνότητα, τοῦτο δὲ θὰ ἦτο ἀσέβεια αὐτόχρονα. Ἀρὰ γε οἱ καταδικάσαντες τὸν συγγραφέα τῶν Κοριτσιῶν, γνωρίζουν διατὶ δὲν πρέπει νὰ καταδικάσουν καὶ τὸν Ζολᾶ ἕξαινον, τοῦ ὁποίου εἶνε παρομιμώδης ἡ ἐλευθερία, καὶ τοῦ ὁποίου ἔχι τὰ σεμνότερα ἔργα ἔχον μεταφρασθῆ καὶ εἰς τὴν ἑλληνικήν;

Ἡ ἀφιξίς τοῦ κ. Κ. Καραπάνου, ἐπιστρέψαντος ἐκ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ περιουσίας, ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς πολιτικῆς κινήσεως, ἡ ὁποία φέτος καὶ ἐκ τῶν ἀνωμάλων τῆς πατρίδος περιστάσεων καὶ ἐκ τῶν τόσων κομμάτων, προμηνύεται διὰ τὰς Ἀθήνας πολὺ ζωηρά. Οἱ φίλοι τοῦ ἐξ Ἄρτης πολιτευτοῦ, — ἀρχηγοῦ νέου κόμματος, ὀνομαζομένου τῶν προσδευτικῶν, — ἔσπευσαν εἰς τὸν σταθμὸν καὶ τὸν ὑπεδέχθησαν πομπωδῶς. Ἀμαξία, βεγγαλικά, ζητωκραυγαί, προσφωνήσεις, λόγοι, κόσμος περιεργός. Τίποτε δὲν ἔλειπεν. Ἐμείναμεν ἡσυχοὶ, ἀκίνητοι τόσον καιρὸν, φθάνει πλέον, εἶνε καιρὸς καὶ ὀλίγη ζωῆς. Ἴδου ἐπανῆλθεν ὁ Βασιλεὺς ἡ Βουλὴ συγκαλεῖται· ζητήματα πολὺπλοκα, γεγονότα ἀπρόοπτα. Καὶ τί μὲν θὰ γείνη κανεῖς δὲν ἠμπορεῖ νὰ μαντεύσῃ· ἀλλ' ὅτι θὰ γίνουσι διαδηλώσεις πολλαὶ καὶ θὰ παρουσιάσῃ ἄφθονα τερπνά θεάματα ἢ πολιτικῆ, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Τοῦλάχιστον οἱ ἀγαπῶντες τὸ εἶδος τοῦτο τῆς διασκεδάσεως, ἐκφράζουσι πολλὰς, πολλὰς ἐλπίδας.

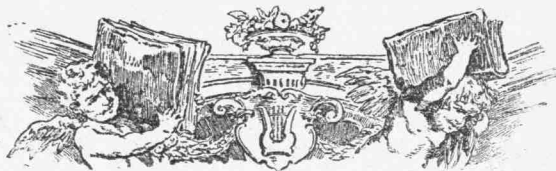
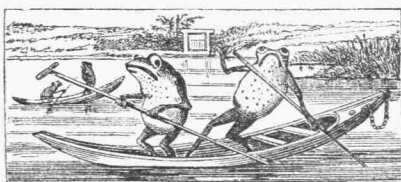

Ἐκ τοῦ Σκρίπ:

Εἰς τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος κατὰ τὴν ὄραν τῶν πυροτεχνημάτων:

— Γιατί, πατέρα, δὲν καίεται ὁ ἄλλος μύλος;

— Ἴσως, παιδί μου, εἶνε νερόμυλος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἡ ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἀπεφάνισε τὴν ἐκδοσιν τῶν Ἑλλήνων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ διεύθυνσις τῆς κολλοσιαίας ταύτης ἐπιχειρήσεως ἀνετέθη εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Θεολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου Ἀδόλφον Χάρνακ.

— Καὶ ἄλλο ἔργον τοῦ Ἴθσεν παρεστάθη ἐσχάτως ἐν Παρισίαις. τὸ Resmershalm ἀπὸ τῆς σκηπῆς τοῦ νεωτεριστικοῦ θεάτρου L'Œuvre. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραστάσεως εἰς τῶν ἐταίρων, ὁ Λακούσ, ἔκαμε διάλεξιν περὶ τοῦ Ἴθσεν καὶ τοῦ δράματος. Ἡρωὶς τοῦ δράματος εἶνε ἡ Ρεθέκκα, νεαρὰ νοσθηγὴ ἐκτάκτου ἀναπτύξεως, ἡ ὁποία παρεντιθεμένη μεταξὺ τῶν συζύγων ῥέσμερ, κατορθώνει νὰ σύρῃ πρὸς ἑαυτὴν τὸν σύζυγον διὰ τῆς πνευματικῆς συγγενείας, πρὸς τὴν ὁποίαν, χαμηλοῦ πνεύματος καὶ μετρίως ἀναπτύξεως ἢ συζυγός του, ἦτο ὅλως ξένη. Καὶ αὐτοκτονεῖ μὲν αὕτη μόλις ἐνοήσασα τὴν θέσιν τῆς, ἀκολουθοῦσι δὲ αὐτὴν εἰς τὸν θάνατον καὶ οἱ δύο πνευματικῶς ἐρωμένοι. Τὸ ἔργον εἶνε ἔσχατον ἀναγνωστικόμενον, ἀλλ' ἢ ἀπὸ σκηπῆς διδασκαλίαι, ἀπαιτοῦσα ἡθοποιούς ὑπερφυσίαι, δὲν ἔκαμεν ἀνάλογον ἐντύπωσιν.

— Τραγωδία τις τοῦ Κοττινέ. Βερκιγ-κετόσις ἐπιγραφομένη καὶ παρασταθεῖσα ἐσχάτως ἐν τῷ Ὠδεῖῳ τῶν Παρισίων, ἐκοίθη μετριοπάτη. Τὸ ἔργον ἔχει σκηπικὸν δικόμορον καὶ μεγαλοποσειεῖς εἰκόνας καὶ ἐπιβολὴν, ἀλλ' ὡς δράμα κακίζεται διὰ τὴν ψυχρὰν καὶ ἀνικαρὰν ῥητορικὴν του καὶ διὰ τὴν ἄκαιρον καὶ δημοκόπον φιλοπατριάν του.

— Πολὺ ἐπαίνεῖται τὸ μυθιστόρημα Χαμένη Χαρά, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκεν ἐσχάτως ἐν Παρισίαις συγγραφεὺς ὀνομαζομένου Πριθά. Εἶνε τὸ πρῶτον ἔργον τοῦ συγγραφέως, τὸν ὁποῖον παρουσιάζει εἰς τὸ κοινὸν ὁ φίλος τοῦ Ἀλφόνσος Δωδέ, δι' ὠραίου προλόγου· περιγράφει δὲ τὸ μυθιστόρημα τὸν κόσμον τῶν καλλιτεχνῶν, γλυπτῶν καὶ ζωγράφων, τὸν ὁποῖον εἴπερ τις καὶ ἄλλος ἐσπούδασεν ὁ Πριθά καὶ ἀπεικονίζει ζωντανόν.

Ἐπιστημονικά

Διὰ πρώτην φοράν ἐν Ἑλλάδι κατεσκευάθη γαλθανοκαυστήρ ὀλόκληρος μετὰ τῶν ἐκ πλατίνης ἐξαρτημάτων του. Ἡ ἀπλοποίησις τοῦ πολυτίμου τούτου χειρουργικοῦ ἐργαλείου, ἡ καθιστώσα δυνατὴ τὴν ἐνταῦθα κατασκευὴν του, ὀφείλεται εἰς ἐπινοήσιν τοῦ λαρυγγολόγου ἱατροῦ κ. Μιχ. Πιπαδοπούλου.

— Ἀγγλοὶ γεωγράφοι τῆς ἐν Λονδίνῳ Β. Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας ἀφίχθησαν εἰς Ἑλλάδα πρὸς καταμέτρησιν τῶν ὑδάτων τῆς Κορινθιακῆς Διώρουας.

— «Πῶς ἐρουθριώμεν» ἐπιγράφεται περιεργότατον ἄρθρον τοῦ Καμίλλου Μελινάν, δημοσιευθὲν ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν δύο κόσμων καὶ προσηματωμένον περὶ τοῦ ψυχολογικοῦ αἵτιου τοῦ ἐρουθρήματος. Ὁ Γάλλος ψυχολόγος θέτει καὶ ἀποδεικνύει τὸν ἐξῆς γενικὸν νόμον: Ἐρουθριώμεν ὅσάκις ἀποκαλύπτεται τι, τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ κρύψωμεν· δι' εὐφροσύνης δὲ ἀναλύσεως καὶ πολλῶν παραδειγμάτων ὑπάγει ὑπὸ τὸν νόμον τοῦτον ὅλας τὰς περιπτώσεις, αἵτινες προκαλοῦν ἐρουθρήμα, τὴν σεμνότητα, τὴν μετριοφροσύνην, τὴν αἰδῶν, τὴν δεξιάν καὶ τὴν σύγχυσιν.

Μουσικά

Ἡ γέλιθη τηλεγραφικῶς ἐκ Παρισίων ὁ θάνατος τοῦ γαλλοῦ μελοποιῦ Καρόλου Γκουνοῦ, τοῦ περιουτοῦ συνθέτου τοῦ Φάουστ καὶ τῆς Μιρέιλ.

— Ἀποπερατώσας παρέδωκεν εἰς τὸν ἐκδότην του νέον μελόδραμα ὁ διάσημος Ῥουβινσταῖν.